

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De mala conscientia. cap. lxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A De corde puro & conscientia. CAP. LXXVIII.

MNI custodia serua cor tuum: ex ipso enim vita procedit. Pro. 4.
 Pretiosa possessio vir purus. Consilium bonum custodiet 2.
 te: & custodia sancta conseruabit te. Vt liberet te à via mala,
 & ab homine qui nihil fidele loquitur. Cor viri cogitet iu- 17-
 sta: vt à Deo dirigantur gressus eius. Sicut probatur in for-
 nace argentum & aurum: sic electa corda à Domino. Viæ
 vitæ cogitationes hominis prudentis. A cogitationibus suis

fatiabitur vir prudens. Diligit Dominus corda sancta: accepti autem sunt ipsi
 B omnes immaculati.

Ambula in viis cordis tui: & scito quoniam pro his omnibus adducet te Deus Eccl. 1.
 in iudicium. Aufer iram à corde tuo, & amoue malitiam à carne tua.

Beatus quem non reprehendit anima sua. Eccl.

Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Matth. 5.

Gloria nostra hæc est, testimonium conscientia nostræ, quòd in simplicitate
 & sinceritate Dei, & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conuersati sumus
 in mundo. 2. Cor. 1.

Si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus apud Deum: & quod- 1. Io. 3.
 cunque petierimus, accipiemus ab eo.

C Primùm illud quod beatum censendum est, puritas animi nostri est. Siquidem consilium Basl.
 illud, quod in pectore initur, radix est actionum, quæ corpore obeuntur.

Virtute nullum gratius donum Deo. Nat. in

Qui diuis licet des, nil tamen dignum dabis. Tetra. st.

Hoc offer ergo, quod queat pauper dare.

Meretricis horret purus ille præmium.

Qui præclara conscientia præditi sunt, lucis ac diei filij appellantur. Nyssen.

Nihil est, quod tantam nobis voluptatem afferre soleat, quàm animus bene sibi con- Chryf.
 sciens, ac spes læta.

Conscientia exultans, faciem quoque ipsam exornat, atque animæ valetudo ac firmitas

D genas irrigat. Neque enim frustra dictum est à Sapiente, Cor gaudens exhilarat faciem. Pro. 15.

Non abstinentia à malis & flagitiosis actionibus eum, qui fide præditus est, iustum red- Clement.
 dit: sed cogitationum puritas, ac sinceritas.

Perturbationibus vacuarum ac purarum animarum salus est.

Mens pura, & sermo purus, ac vita à peccati labe immunis, thronus ac templum ve- Didymi.
 rum Dei est.

Cor castum contemplationum portus est. Euagr.

Humanus animus concitatorum animi motuum euulsor non est, sed oppugnator. Iosephus.

E De mala conscientia. CAP. LXXIX.

PREVISTI omnes discedentes à iudiciis tuis, quia iniusta psal. 118.
 cogitatio eorum.

Peruersum cor machinatur mala. Qui duro corde est, non Pro. 6.
 inueniet bona: cor iniqui exquirat mala. Qui duro corde est,
 incidet in mala.

Concaluerunt tanquam clibanus corda eorum. Occurram osee. 7. 13.
 eis quasi vrsa raptis catulis, & dirumpam interiora cordis eo-
 rum. Vsq̄uequo sunt cogitationes aduersum te?

Impietas vestra super vos: & peccata cogitationum vestrarum accipietis. Ezech.

Peruersæ cogitationes separant à Deo. Impij, prout cogitauerunt, habe- sap. 1.

17. bunt supplicium. Cùm sit sumida nequitia, dat testimonium, cõdemnata. Sem-
per enim saeva præsumit perturbata conscientia. Nihil enim est timor, nisi pro-
ditio cogitationis auxiliorum. Venient in cogitatione peccatorum suorum ti-
midi, & traducent illõs ex aduerso iniquitates ipsorum.
- Ecli. 27. Sicut in percussura cribri remanebit puluis: sic stercora hominis in cogitatu
illius. Cor durum grauabitur laboribus.
- Mat. 15. Omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secessum emittitur. Quæ au-
tem procedunt de ore, de corde exeunt: & illa coinquinant hominem. Ex cor-
de enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa
testimonia, blasphemix: Hæc sunt quæ coinquinant hominem.

Athana. Cùm animus à bono se auertit, contraria cogitet necesse est. Neque enim villo pacto fa-
cere potest, quin moueatur, cùm agitabili natura præditus sit.

Iud. 15. Qui improbarum cogitationum insidias à principio animaduertere nequiuit, verum ex
mutua finium inter se cõparatione absurditatem earum prodidit, is caudam caudæ alligauit,
facemque, hoc est reprehensionem & coargutionem, inter eas interiecit.

De arguatoribus, & circa fidem ambigentibus. CAP. LXXX.

1. Tim. 6. QUI S aliter docet, & nõ acquiescit sanis sermonibus Domini no-
stri Jesu Christi, & ei quæ secundum pietatem est sanæ doctrinæ, su-
perbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones & pugnas ver-
borum, ex quibus oriuntur inuidiæ, contentiones, blasphemix, suspi-
ciones malæ, conflictationes hominum mente corruptorum, & qui veritate pri-
uati sunt, existimantium quæstum esse pietatem.
2. Tim. 2. Stultas autem & sine disciplina quæstiones deuita: sciens quia generant lites.
Seruum autem Domini non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes.

Basil. Videtur quodammodò vaniloquo homini simile se præbere, qui ipsius verbis cõtradicit.
Nax. Argutores ac sophistas, non theologos agunt homines.

Homini bus fide præditis haudquaquam iucunda est inepta loquacitas, ac verborum cõ-
tentiones. Satis enim superque est vel vnus aduersarius.

Sapientia prima est, sapientiam eam, quæ in sermone, ac dictionum captionibus, atque
adulterinis & superuacaneis contentionibus sita est, aspernari.

Greg. Euangelicum sermonem curiosus ne inquiramus, ambiguas videlicet dictiones, atque
Thauma. interminatas quæstiones ac verborum pugnas spargentes, ac planam & rectissimam fidei
doctrinam asperam & salebrosam reddentes. Quin potius in fidei opere studiose, atque, vt
ita dicam, curiose versemur. Pacem cõplectamur, concordiam ostendamus, iuuenilem æta-
tem custodiamus, charitatem excolamus, per quam Dei gratia conciliatur. Non nostrum
est exploratum habere, quoniam pacto Dei filius homo effectus sit. Mysteriorum enim hoc ma-
gnum est, quemadmodum scriptum est, Generationem eius quis enarrabit? quia tolletur à
terra vita eius. Verum hoc vnicique persuasum esse debet, quod filius Dei, carnis ratio-
ne, verè homo factus sit, vti Scripturæ monumentis constat, atque cum hominibus versa-
tus sit, secundum similitudinem absque peccato: & quod salutis nostræ causa mortem oppet-
tuerit, vt literis sacris proditum est, & quod in caelos ascenderit, atque ad Patris dextram
sedeat, hincque ad iudicium tam de viuis quam mortuis ferendum venturus sit, velut Scri-
pturæ sacræ volumine consignatum est. Illud enim cauendum est, ne dum nos inter nos ver-
bis consiliemur, fidei doctrinam quidam maledictis profcindant, existantque id quod di-
ctum est, Propter vos nomen meum blasphematur inter Gentes.

Esai. 53. De Deo querere, modo id non altercandi atque concertandi studio, sed inueniendi cau-
sa fiat, salutare est.

Re. 2. De Deo querere, modo id non altercandi atque concertandi studio, sed inueniendi cau-
sa fiat, salutare est.

Chrysost. Quid frustra alij aduersum alios dimicamus, ac bellum gerimus, cum nobis vt etiam
eos, qui-